

Cygnus X-16

Schipper mag ik overvaren?

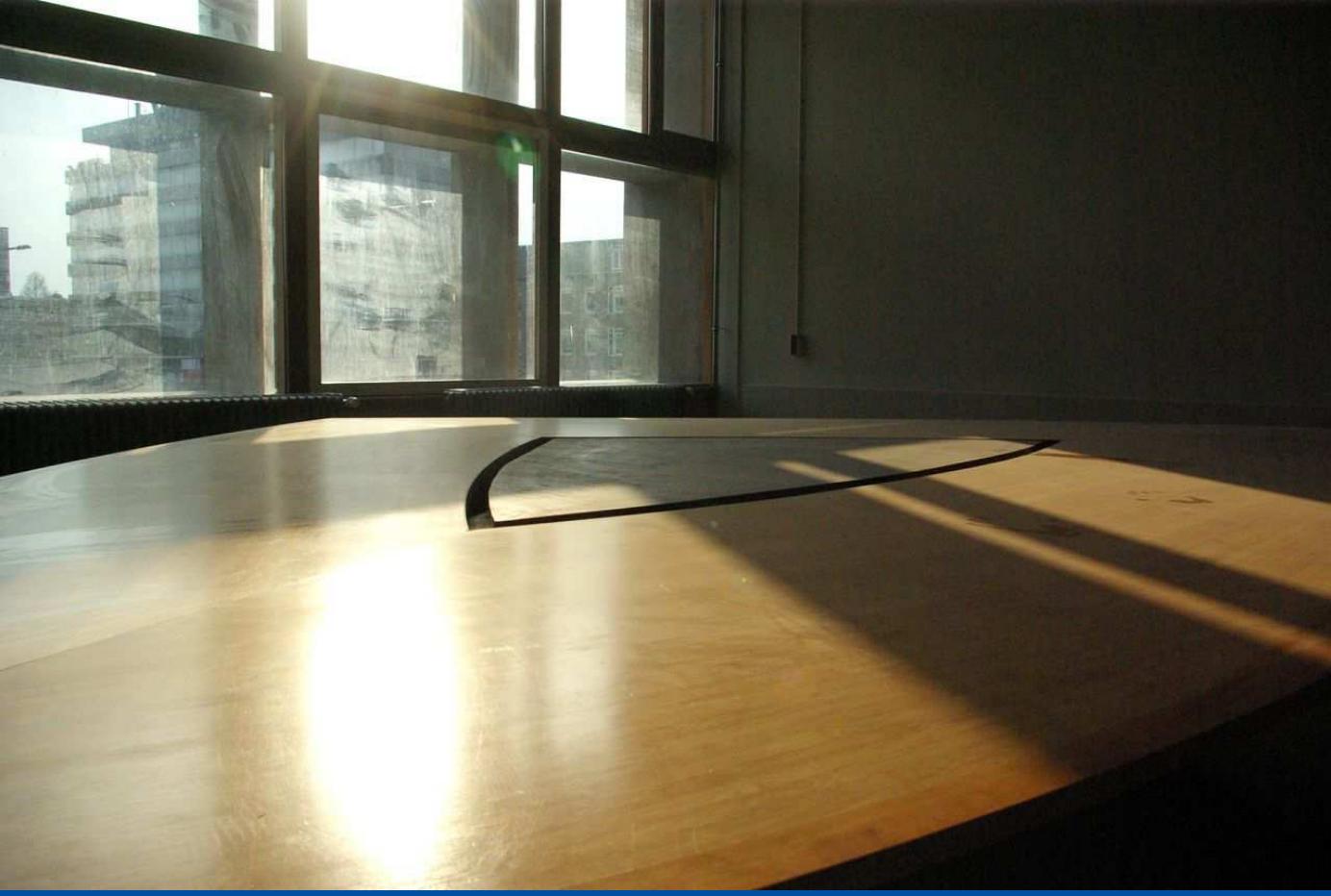

**Schipguide
Schipquotes**

Leraren over het Schip

Eén ballon is één valse belofte

Redactieel	2	
Van Simon Stevin naar het Schip: de veranderingen	3	
Schipguide	6	
		
Feesten bovenop Amsterdam	12	Eén ballon is één valse belofte
Verschil Hof en Schip	13	Pieter Louis Bootsman
		Horoscoop
		25
		Quotes
		31
		Schipquotes
		33
		Het weer
		36
Mozaïek, every week!	14	
		Gezocht: designfanaat
		37

Redactieel

Het Schip. Eindelijk na al zo lang gewacht te hebben, zitten we erin. Ik was het wachten al lang zat, maar als je dat vergelijkt met mijn zus, die ook ooit op het Cygnus zat, inmiddels tweedejaars student, moet je toch blij zijn dat je het nog meemaakt. Aan haar was namelijk beloofd dat ze in haar derde jaar in een nieuw gebouw zou zitten. Vijf jaar geleden dus.

Eindelijk een écht gebouw. Met scheikundelokalen waar de docent ons tenminste wel kan laten zien wat er gebeurt als je water ontleedt in waterstof en zuurstof, waar de bovenbouw kan zien hoe groot die rugtassen van de brugklassers zijn en waar de brugklassers kunnen opkijken naar de zesdeklassers in plaats van tweedeklassers.

Niet alleen het gebouw gaat er op vooruit. Ook het Cygnus zelf. Denk ik. We hebben nu namelijk een locatie waar we iedereen en alles bij elkaar hebben. Hierdoor loopt hopelijk alles iets

vloeiender. Nooit meer fietsen dus naar de andere locatie, de gymzalen en muzieklokalen. Dit geldt ook voor onze redactie natuurlijk. We hebben een mooie vergaderzaal gespot en nu moeten we nog wel even pleiten voor deze vergaderruimte.

Zoals je misschien al kunt bedenken, gaat deze schoolkrant over het Schip. De Vomar en Bakker Balvert zullen nu niet meer bezocht worden, maar gelukkig hebben we voor jou onderzocht waar je toch jouw broodje gezond of döner kunt halen. Verder hebben we een interview met meneer Bootsman die erg betrokken was bij de verbouwing van het Schip.

Wil jij zelf ook stukken schrijven voor de schoolkrant, mee helpen of heb je quotes? Stuur dan een mailtje naar schoolkrant@cygnusgymnasium.eu of spreek mij aan!

Veel plezier met het lezen van deze schoolkrant en natuurlijk met de nieuwe locatie!

Saskia Belt

Van Simon Stevin naar het Schip: de veranderingen

Van kapotte kluisjes en ramen en lekkende rioolbuizen in het altijd koude gebouw aan de Simon Stevinstraat naar het Schip: een helemaal opgeknapt, megagroot gebouw. Dit klinkt als een hele verbetering. Maar wat laten we eigenlijk achter en waar gaan we heen?

Elke ochtend (door weer en wind) op de fiets naar school. Na een enorme fietstocht kom je aan. Je hangt jejas op en gaat naar de wc. Je drukt niet op het lichtknopje, het heeft toch geen zin, het licht doet het nooit. Het is ijskoud. Maar het geeft niet, je bent het gewend.

Je moet voor een opdracht Engels even je laptop uit je kluisje halen. Niet iets wat je graag doet. Je loopt de trap af en ja hoor; nog steeds een enorme plas water. Stomme lek ook. Gelukkig heb je na een jaar een truc bedacht; je schuift de stoel, die er toch altijd staat, naar je kluisje en gaat erop staan. Zo blijven je voeten tenminste droog.

Je hebt een tussenuur. Het is inmiddels het derde die dag. Je hoort hier en daar mensen klagen, maar jij vindt het wel gezellig. Er zijn altijd wel mensen te vinden die je leuk vindt. De kleine aula heeft wel iets.

Het gebouw in de Simon Stevinstraat heeft een aantal minpunten, maar het is wel gezellig. De grootte van de school geeft een fijne sfeer. Het is lekker klein.

Na één of twee jaar les te hebben gehad in de SSS is dit een van je eerste weken in het Schip. Het is een

“De grootte van de SSS geeft een fijne sfeer, maar het Schip heeft wél ongeveer alles wat de SSS niet heeft.”

enorm gebouw: een toneelzaal, een fitnessruimte en een gymzaal in het gebouw zelf. De school is nog niet helemaal af, maar na heel lang wachten zitten we er wel eindelijk in.

Ik denk dat de verandering van de Simon Stevinstraat naar het Schip een hele goede is. Het Schip heeft ongeveer alles wat de SSS niet heeft. Ik verheug me erop om me niet meer elke week te hoeven haasten om op tijd te komen voor de bus naar gym. En ik verheug me erop om in een gebouw te zitten waar alles het doet. Wat ik wel heel jammer vind is dat het Schip zoveel groter is. Het is een hele overgang. Wat nou als het knusse gevoel van een klein gebouw verdwijnt? Wat nou als het allemaal zo goed gaat dat ‘typisch Cygnus’ verdwijnt?

Ava Hoogenboom

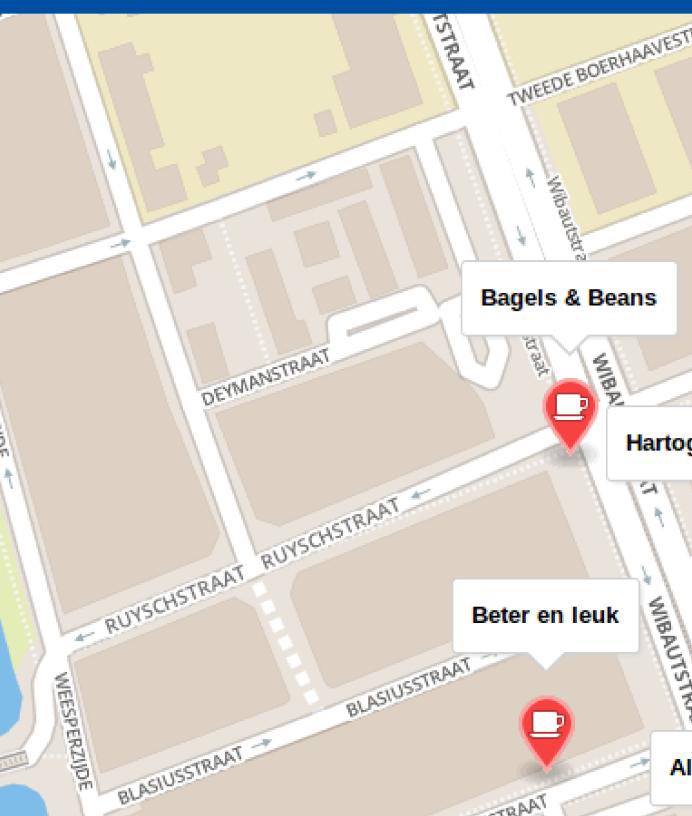
Schipguide

Tips voor rond onze school

Nicole Kaandorp, Nienke Vos, Anna van Harmelen, Fenna van den Bogaard,
Melle Stol, Anouk Gielen, Oumaima Mkabri, Floris Jansen

Bagels & Beans: voor rijke mensen!

Hebt je naast tussenuren ook nog eens te veel geld? Ga naar de Bagels & Beans! Zit op loopafstand van het Schip, hoewel je misschien liever met de fiets gaat. Net iets verder dan de aardige mensen van Hartog's Boterham. Ze verkopen de lekkerste bagels die je je voor kunt stellen, en met hun koffie, sap en andere drankjes is het ook zeker niet mis. Alles is vers, en als je geluk hebt krijg je een gratis stokje zoethout. Ook handig, voor als je nog snel even je verslag naar moodle moet uploaden: gratis wifi! Maar... ga niet te vaak, anders is je zakgeld binnen een week op.

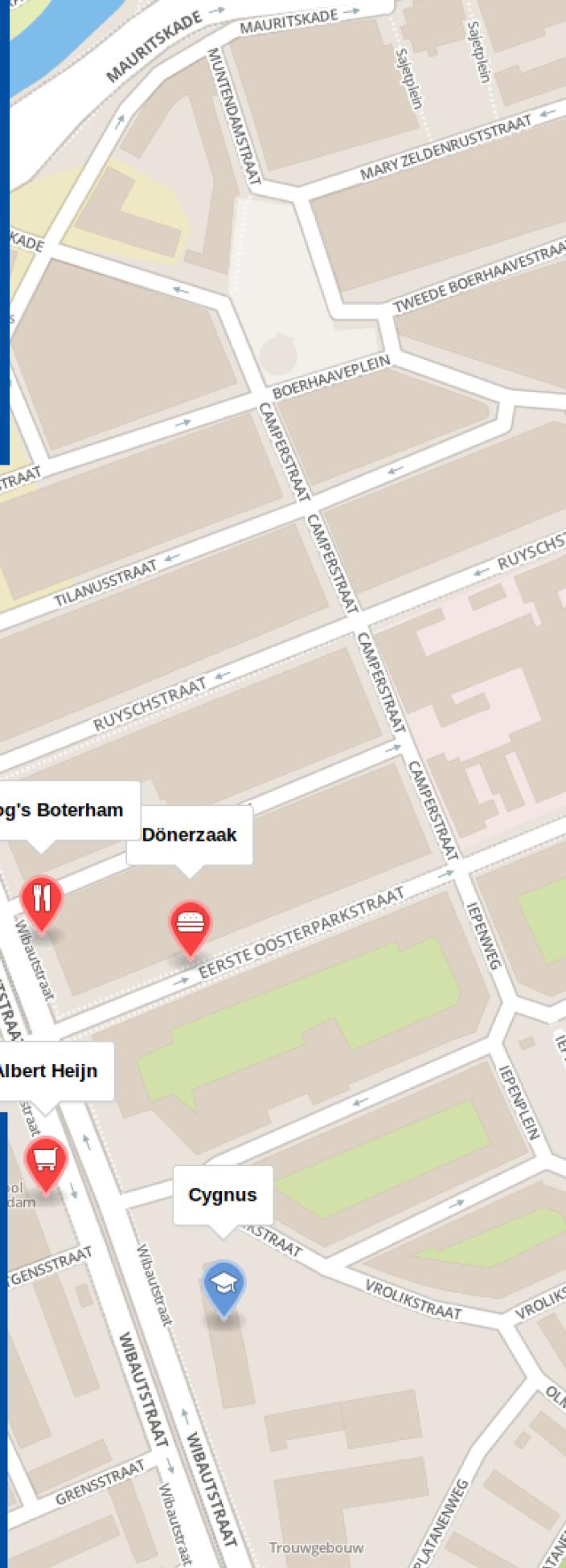

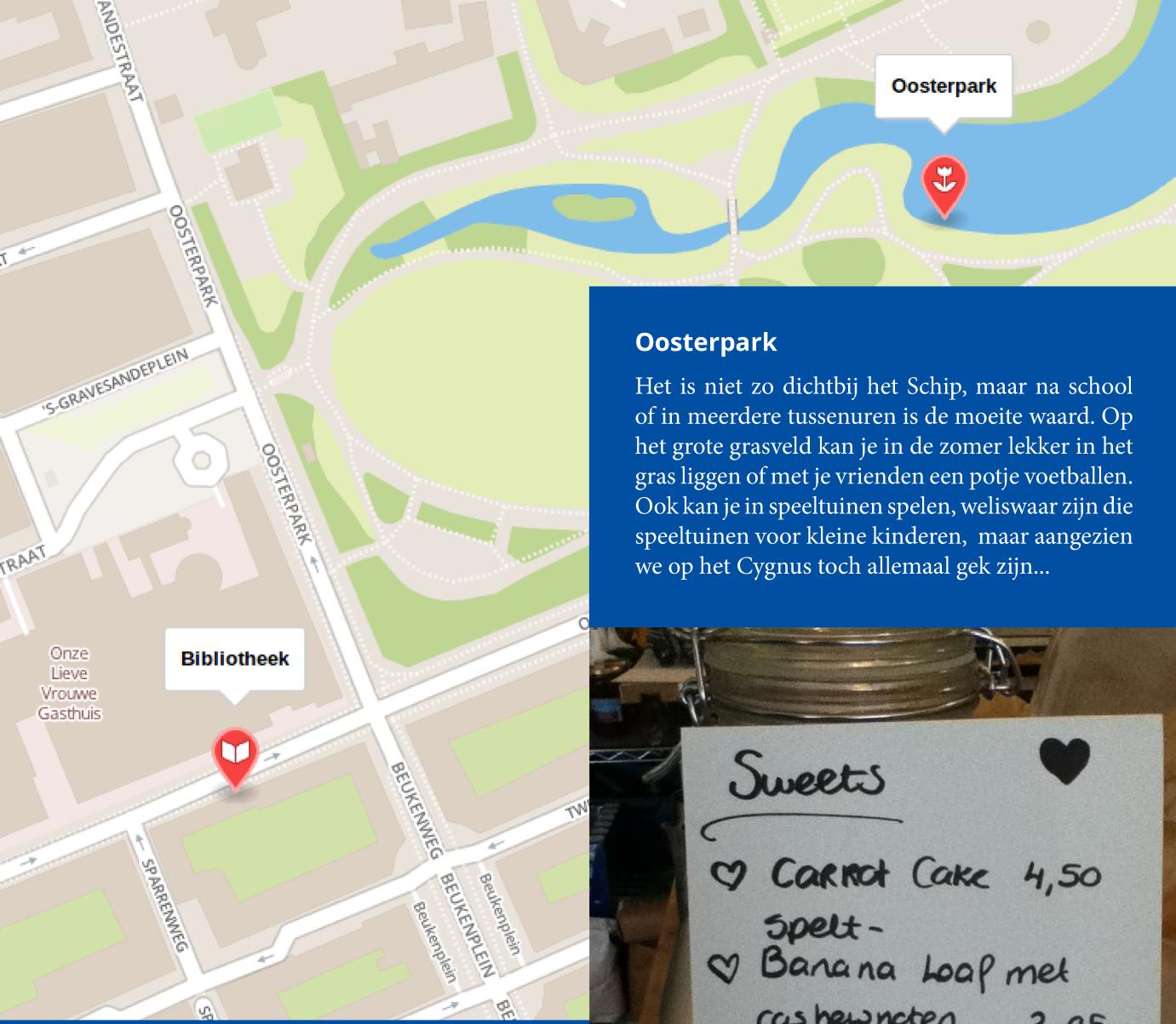
Joepie Döner

Om de hoek bij het Schip zit Joepie Döner, deze zaak is vrij nieuw. En verkoopt behalve döner ook nog broodjes bakkeljauw, turkse pizza en meer. Het is niet duur, voor 1,75 heb je een Turkse pizza, slechts vijf cent meer dan in de kantine.

Op de vraag wat ze er van vonden dat er een middelbare school om de hoek kwam we was het antwoord: 'Leuk, super, nieuwe klanten zijn altijd welkom!' Toen de vrouw dit vertaalde begon haar man ook hard te lachen.

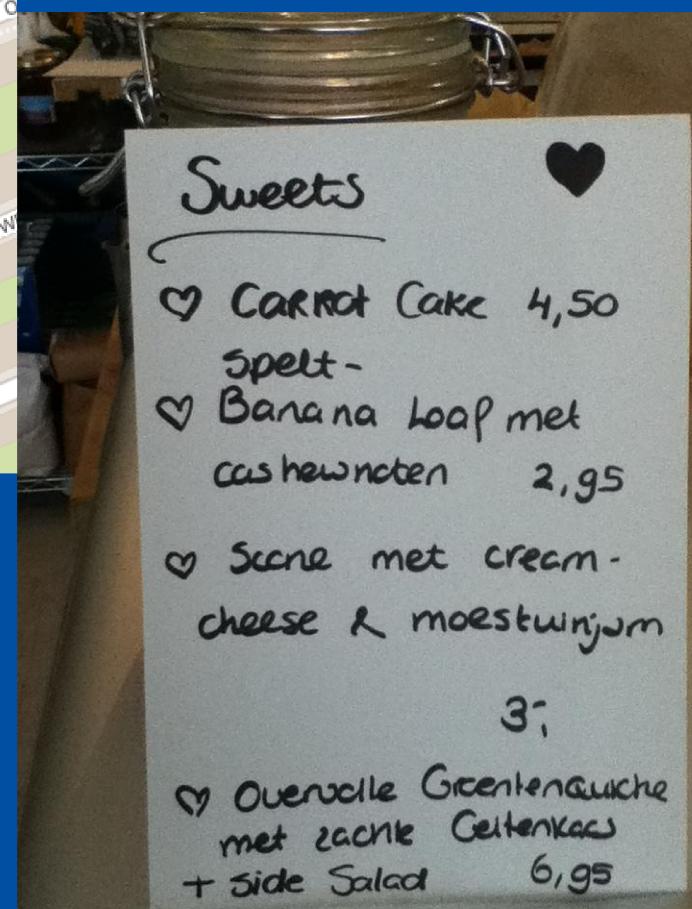
Leuke mensen dus, goedkoop en ook nog eens lekker!

Oosterpark

Het is niet zo dichtbij het Schip, maar na school of in meerdere tussenuren is de moeite waard. Op het grote grasveld kan je in de zomer lekker in het gras liggen of met je vrienden een potje voetballen. Ook kan je in speeltuinen spelen, weliswaar zijn die speeltuinen voor kleine kinderen, maar aangezien we op het Cygnus toch allemaal gek zijn...

Station Roos

Meneer Bos (LA/GR) antwoordde ooit op de vraag 'Wat kan je nou eigenlijk doen met een studie klassieke talen?' dat je een biologische snackbar kan beginnen. Wat blijkt is dat je na een studie psychologie een leuk eetcafétje/ijssalonnetje kan beginnen. Dat is namelijk precies wat Roos heeft gedaan in een gebouw van een voormalig Chinees restaurant (Wibautstraat 50). Je kan er koffie voor een euro of een met de hand belegd broodje voor €3,50 krijgen. Maar het fijnste, zo met de lente op komst, is toch wel dat ze ijs verkopen. Zelfgemaakt schepijs voor één euro per bolletje. En praktisch alles is trouwens zelfgemaakt. Naast de geweldige prijzen en smaak heeft de leuke jongedame het pandje ook nog eens ingericht met tafels en stoelen die ze van marktplaats heeft gehaald, voor een echt huiskamergevoel. Al met al een echte aanrader dus!

Beter & leuk

Een heel gezellig uitziend cafétje, je kan er voor niet al te veel geld een stukje taart eten of iets drinken. Het is sfeervol ingericht en heeft erg aardig personeel. Aan te raden is de carrotcake!

Sinbad

Ongeveer naast de dönerzaak op het kaartje

In de Eerste Oosterparkstraat vinden we eethuis Sinbad. Dit is zeker the place to be als je houdt van shoarma, döner, Turkse pizza, etc. Ze verkopen ook lekkere patat en allemaal voor een redelijke prijs.

Hartog's Boterham

Op Wibautstraat 77 zit Hartog. Een heerlijke en verse bakkerij waar je van zeven uur 's ochtends tot vier uur 's middags belegde broodjes kunt halen. Je kunt er alle soorten broodjes halen. Van volkoren tot rozijn.

Op een broodje kun je bijvoorbeeld jonge of oude kaas doen. pindakaas, ei of speculaas. Zo'n broodje heb je van € 2,15 tot € 2,45. Ze hebben ook tosti's met jonge of oude kaas. Die zijn van € 2,60 tot € 2,65.

Behalve broodjes kun je bij Hartog ook heerlijke snacks halen. Zoals voor €0,90 een eierkoek. Of een gevulde koek voor €1,45. Een croissantje heb je voor €1,25. En een appelbroodje voor €0,90.

Als je wat te drinken wilt kun je hier ook terecht. Ze hebben alle soorten sappen en frisdranken. Volgens hen ook de allerlekkerste koffie. Dus: een topzaak voor het Cygnus. Heerlijk eten en het kost bijna niets.

OBA

Iets meer achterin de Eerste Oosterparkstraat (nummer 236) staat een vestiging van de Openbare Bibliotheek Amsterdam. Ideaal als je snel een boek nodig hebt voor school. Al moet ik zeggen dat dit een best wel kleine vestiging is, dus het is maar de vraag of je zult vinden wat je zoekt.

Openbaar Vervoer

Er zijn behoorlijk wat mensen die met het OV naar de Hof/Simon Stevin komen, maar hoe moet dat als we in het Schip zitten? Het antwoord ligt aan de voeten van het Schip (letterlijk!): De metrohalte van de ondergrondse lijnen 51, 53 & 54. Van het Centraal Station naar Gein, Gaasperplas en Westwijk rijden de metro's, maar dat is nog niet alles: Tegenwoordig stoppen bussen en trams overal. Bijvoorbeeld de halte Wibautstraat/Ruyschstraat, twee hoeken verder dan het Schip! Maar niet alleen daar stoppen trams en bussen, er zijn nog veel meer haltes op minder dan 500 meterafstand. Genoeg keus dus!

Feesten bovenop Amsterdam

Daar gaan we dan, volle kracht vooruit, het Schip in. Maar doen we dat moeilijk depressief of met een Hawaïaanse bloemetjesslinger om onze nek, een drankje in de rechterhand en een roodgeruite feestmuts op ons hoofd? Kortom: wat betekent het Schip eigenlijk voor onze feesten? Laten we eens terug en vooruit kijken naar feestjes in 't Schip!

Pim zit in de vijfde, en vormt samen met Jan, Aimee, Renee, Maura en Ike 'De Commissie'. Dat is de club die bedenkt of jij naar het volgende schoolfeest als een matroos, een tijger of als jezelf komt en dan vervolgens eeuwen met de schoolleiding moet praten over de entreeprijs.

Toen een paar jaar geleden de feestcommissie van het Cygnus werd opgericht, was het idee dat niet leraren, maar leerlingen de feestjes van onze school moesten organiseren. Een probleempje: er was geen geld en geen locatie, want de aula's, tja, dat waren de aula's. Daar passen niet alle leerlingen in en geld, tja geld, dat was er niet.

Dus bouwden we elke keer weer met bloed, zweet en tranen de gymzalen aan de Wenkenbachweg om tot feestzalen. Dat kostte flink wat tijd, geld en moeite, want van een gymzaal maak je niet zomaar een feestzaal. Toch wisten we er een aantal mooie kerstdiners en vrolijke zomerfeesten voor elkaar te krijgen. Het jaar sloten we altijd ergens buiten

de deur af: in Dansen bij Jansen en de Escape (die airco was stuk, ik weet 't zeker) gingen we goed los.

Daar komt nu verandering in, in 't Schip wordt immers alles beter. Dat klinkt misschien een beetje lullig (en je gelooft er geen zak van), maar ik denk dat we er zeker wel op vooruit gaan. Ik zie mezelf er namelijk wel staan: tien uur, vrijdagavond, vierde verdieping: auditorium. Drankje in de hand, lichten gedimd en uitzicht over Amsterdam aan zowel m'n rechter- als m'n linkerhand.

Oké, de locatie is er, hoe zit 't met dat geld? Dat gaat ook wat beter. Eindelijk heeft de school een goede set licht en geluid gekocht! (Niet dat je boxen niet goed zijn Habib, ze waren geweldig.) Die hoeven we dus niet meer elke keer te huren en dat scheelt geld. Dat geld kunnen we dus gaan uitgeven aan gave extra's!

Zie je 't voor je: twinkelendelichtjes in je ooghoeken terwijl de bass keihard in je oren dreunt. Je kijkt naar rechts en je kijkt uit over Amsterdam, je kijkt naar links en je ziet je schoolgenoten losgaan, op 't podium voor je een chille DJ, achter je de bar. Wat wil je nog meer, dan feesten bovenop Amsterdam?

Pim ten Thije

**"In 't Schip wordt
immers alles beter"**

Verschil Hof en Schip

Het verschil is op de fiets zo'n 10 minuten en lopend doe je er met 25 minuten wat langer over. Dat is het verschil van de Hof naar het Schip.

Maar het grootste verschil is natuurlijk het gebouw. Van een klein knus gebouwtje, waar alleen eerste- en tweedeklassers zaten. Nu kom je in een groot gebouw met eerste- tot en met zesdeklassers. Je bent niet meer de oudste van de school (als tweedeklasser) of je was al de kleinste, maar nu al helemaal (als eersteklasser). Maar ook moet je meer trappenlopen en als het goed is vanaf eind maart niet meer met de bus naar gym.

En in plaats van de Vomar zul je een alternatief moeten vinden. De Albert Heijn ligt voor de hand, maar het is

nog niet helemaal duidelijk of je daar in mag als scholier tijdens schooltijden. Wel is er natuurlijk genoeg keuze en heb je weer wat te doen in je pauze: zoeken naar beter eten dat je kan kopen dan in de kantine. Meestal ook nog goedkoper.

Ook zal natuurlijk de plek van je kluisje veranderen. We hebben ook een ondergrondse fietsenstalling, een 'leerlingensoos', een dojo, een fitnesszaal en een eigen gym- en theaterzaal. Maar het is natuurlijk ook veel gezelliger met al die Cygnusleerlingen.

Max Suurmeijer

“Nu ben je niet meer de oudste (als tweedeklasser), of je was al de kleinste, maar nu al helemaal (als eersteklasser).”

Mozaïek, every week!

'Wil je zo mee naar de Coffee Company?' 'Nee, sorry! Ik moet zo naar het Schip om te mozaïeken...' En zo ging het elke week. Door weer en wind gingen de vierde-, vijfde- en zesdeklassers met Kunst Beeldend in hun pakket naar het Schip om aan het grote mozaïek te werken. Het decoratiestuk hangt in onze nieuwe aula, maar... Wat stelt het eigenlijk voor? Waar is het op gebaseerd? En wat is het eindresultaat eigenlijk? Aangezien de meeste wereldburgers

en wetenschappers van onze school hier nooit bij stil zouden hebben gestaan, vinden wij het belangrijk dat jullie toch wat weten over het mozaïek.

De afbeelding die we in de aula hebben hangen is een afbeelding van Le Corbusier (een Zwitsers-Franse architect en stedenbouwkundige uit de 20e eeuw) en heet Le Modulor. Het Modulorsysteem is een architectonisch maatsysteem. De afbeelding

is gemaakt naar het idee van de universele mens van Michelangelo, ‘uomo universale’ voor de Italianen onder ons.

Britt: “Het werken met al die steentjes was anders dan we normaal in de kunstlessen doen. Dan zijn we vooral bezig met grafische technieken, ideeën uitwerken en schetsen. De eerste les is ons vooral uitgelegd hoe het maken in zijn werk zou gaan en hoe het mozaïek eruit zou komen te zien. In de daaropvolgende lessen mochten we meer vrije patronen leggen in het witte gedeelte van het mozaïek.”

We bedachten ons dat het leuk zou zijn om nog een leerling te vragen om een paar zinnen over het mozaïek te schrijven. We stuurden een mail naar Doortje en kregen een reactie. Het resultaat is hier onder te lezen.

De Cygnus Fabriek

Af en toe is het Cygnus, in plaats van een gewone middelbare school, net een fabriekje. Zoals in de laatste weken, tijdens het maken van het mozaïek.

Het belangrijkste bij een fabriek is een opdracht. Zonder een opdracht heeft een fabriek immers niet veel zin. In ons geval is de opdracht een mozaïek(kunst) werk. De gegeven opdracht was om Le Corbusiers versie van de Vitruvius man op mozaïek te maken. Je zou het ook kunnen zien als het Schip iets van onszelf meegeven. Het Cygnus dat het Schip zo beetje bij beetje personaliseert. Bijna net zo belangrijk als de opdracht zijn de arbeiders in een fabriek. Zonder werknemers kan je heel veel opdrachten geven, maar er zullen er maar weinig af komen. De afgelopen weken waren onze werkers de leerlingen van de vierde, vijfde en zesde klas. In de Cygnus Fabriek legden zij zich ieder toe aan een bepaald onderdeel: de ene haalde de steentjes van het vel en de ander plakte deze op het gaas.

Opdat niet alles in de war zou raken, had

“Af en toe is het Cygnus, in plaats van een gewone middelbare school, net een fabriekje.”

de Cygnus Fabriek twee supervisors aangesteld. De een hield het eindresultaat strak in de gaten. Ze stond open voor ideeën van de arbeiders, maar keek toch kritisch of het paste in het totaalplaatje. De ander wist alles van mozaïeken af en hielp de arbeiders wanneer zij technische problemen tegenkwamen. Voor de werkers stonden zij bekend onder de naam Nicole Vendel en Job Bisscheroux.

De arbeiders en de supervisors werkten natuurlijk niet zomaar ergens. Om een goed product af te kunnen leveren, moeten de arbeidsomstandigheden optimaal zijn. De eerste werkplek was de begane grond van het Schip. Hier werd helaas geconstateerd dat de gemiddelde temperatuur wat te wensen overliet en de arbeiders werden naar de tweede verdieping verplaatst. Hier konden ze ditmaal wél hun jas uittrekken.

Op de tweede verdieping werd ook weer geprobeerd een zo goed mogelijke werkplek te creëren. De Cygnus Fabriek had soms te kampen met wat beperkingen. Zo waren er in onze Fabriek geen automatische machines aanwezig. Ook rollende banden waar zo even een gedeelte van het mozaïek af zou rollen, waren ver te zoeken. Onze automatische machines waren de arbeiders. Met gereedschap als lijm en stiften maakten zij zich uit de voeten. De lopende band was in ons geval een paar kleine tafels die aan elkaar waren geschoven, waar het mozaïek op uitgestald lag.

Inmiddels is de opdracht af. De arbeiders hebben hun werk voltooid en de supervisors hoeven de

boel niet meer in de gaten te houden. De lijm en tafels kunnen weer opgeborgen worden en de Cygnus Fabriek kan weer gesloten worden. Misschien dat er in de toekomst weer een nieuwe opdracht komt. Tot die tijd kunnen we weer gewoon leerling worden. Met een vaag gevoel van nostalgie kunnen we terugdenken aan de tijd dat we als arbeiders in de Fabriek werkten... Met het mozaïek in de aula als bewijs.

Britt Pellegrrom en Anna Kostiouk

*“Onze
automatische
machines
waren de
leerlingen.”*

Eén ballon is één valse belofte

Negen jaar van woorden, één jaar van daden

Het Schip! Eindelijk zitten we in een nieuw gebouw. Na jarenlang alleen maar beloftes en beloftes, en nog een kopje met beloftes erbij. De examenstunt van dit jaar liet duidelijk blijken hoe de examenklas dit heeft ervaren: "Eén ballon is één valse belofte", stond op een briefje. Daaronder - natuurlijk - een stapel ballonnen.

Al sinds het eerste jaar dat het Cygnus bestond werd beloofd dat we een nieuw gebouw zouden krijgen, een eigen gebouw, soms ook een gedeeld gebouw, een mooi gebouw, een oud gebouw en een groot gebouw. Toen ik naar de open dag van het Cygnus ging, zo'n zeven jaar geleden, werd ons al een prachtig nieuw gebouw beloofd! Ik herinner me nog de plannen van een samenwerking met het Pieter Nieuwland en een hotel, waarbij er een gezamenlijk gebouw zou komen. Maar helaas, het hotel vond het uiteindelijk toch niet zo'n goed idee.

Dus, toen het Cygnus eindelijk een eigen gebouw kreeg waren we allemaal verheugd! Eindelijk mochten we weg uit de kille containers, vastgeplakt aan het Pieter Nieuwland, waar we les kregen van leraren van het Pieter Nieuwland en in lokalen

van het Pieter Nieuwland. Eindelijk gingen we naar een eigen gebouw - een belangrijke stap in de zelfstandigheid van het Cygnus. Maar toen bleek dat dit "mooie nieuwe gebouw" eigenlijk een tijdelijke vervanging was, en dat was maar goed ook, want het was belachelijk klein voor een middelbare school. De locatie op de Linnaeushof was mooi, maar we hadden geen gymzaal, geen mediatheek en nauwelijks lokalen.

"Een stapel valse beloftes, elk opgevangen in een ballon."

De volgende stap was dus een logische stap: meer ruimte. Nog een nieuw gebouw kwam erbij. Helaas was het een eindje weg en was het alweer het gebouw van basisschool. Geen kantine, nog minder lokalen en nog steeds geen mediatheek! Ondertussen ging het schoolbestuur rustig door met beloven dat we volgend jaar, over een paar maanden, volgende week of morgen toch echt wel in een nieuw gebouw zouden komen. Maar

dat gebouw kwam er niet van, en de leerlingen bleven komen. En wat doe je, als school, hopeloos in ruimtenood? Het is een simpel recept: men neme enkele containers, doen alsof het degelijke klaslokalen zijn en verbinden die, houtje-touwtje, aan het bestaande gebouw. De roostermaker zorgt er daarna voor dat er, op verzoek van docenten, zo min mogelijk les wordt gegeven in de containerlokalen, want het is ver weg, koud, ongezellig en onpraktisch.

Geen wonder dus dat, toen het Schip werd aangekondigd als het absoluut definitieve - dit keer echt! - nieuwe gebouw voor het Cygnus Gymnasium, de eerste reactie voornamelijk bestond uit ongeloof en hier en daar een grinnik. Het zal weer eens niet, dachten de meeste leerlingen, eindelijk een echt gebouw, nu zeker weten, binnen enkele maanden! En de maanden gingen voorbij, en de zomer werd de winter, en het gebouw, dat kwam maar niet. De meeste leerlingen hebben rond deze tijd volledig de hoop opgegeven dat ze ooit nog les zouden hebben in een nieuw gebouw.

Spotten met de geschiedenis van je school is de typische examenstunt: nog even, nu het eindelijk kan, het schoolbestuur er eens flink op wijzen wat er fout is gegaan. Een stapel valse beloftes, elk opgevangen in een ballon. De leraren en leerlingen van de school nemen het op als een grap, een leuk stukje satire, maar daar blijft het bij.

Dan is nu het moment aangebroken voor de hamvraag van dit artikel: wie prikt de ballonnen lek? De valse beloftes blijven hangen in de lucht (in het Schip gereinigd!) want niemand durft er iets over te zeggen. Het schoolbestuur laat de kwesties achter zich, de leraren en leerlingen doen hun mond niet open. Negen jaar lang beloftes, toekomstbeeld, ouders die verwachten dat, na de zomer, hun kind toch echt wel naar een echt gebouw gaat, waar hij of zij een volledige opleiding kan krijgen, met beta-lokalen, een gymzaal, een mediatheek enzovoorts - het kan niet op. Maar twee jaarlagen verlaten de school en nemen afscheid van twee basisschoolgebouwen, en de rest zit uiteindelijk jarenlang in diezelfde gebouwen.

“Wie prikt de ballonnen lek?”

Vijf jaarlagen in totaal zitten het grootste deel van hun schooltijd op het Cygnus in die gebouwen of in de dependance van het Pieter Nieuwland.

Het schoolbestuur brengt het op de politieke manier,

overstem het slechte nieuws met het goede. We zitten in een nieuw gebouw! Het is prachtig! Het is (bijna) af! We krijgen een mediatheek! Nooit zegt iemand meer iets over de beloftes in de ballonnen die nooit zijn waargemaakt. We zitten nu dan wel eindelijk in een nieuw gebouw (nog steeds zonder mediatheek), maar nog niemand heeft gedurfd om de belofte-ballonnen te doorbreken met een excus, een verontschuldiging. Een simpele “sorry, het ging niet helemaal zoals gepland” kan er voor ons schoolbestuur duidelijk niet af.

Martijn Arts

Pieter-Louis Bootsman

Interview met de voorzitter van de bouwcomissie

Wat is uw motto?

‘Drieérlei: Waar gebouwd kán worden móet er gebouwd worden. En begin waarmee je begint, maar laat het beter achter dan hoe het was. Bied anderen de gelegenheid voort te bouwen op jouw project, misschien wel beter dan jij.’

Wat is uw zwakste kant?

‘Groep 8 humor... En ik schijn dingen te beloven die ik me niet meer kan herinneren, zoals schoolkrantinterviews. Nog een zwak punt van mij: ik vergeet nogal snel negatieve dingen... Misschien dat ik daarom vaak zo blij ben en doe?’

Wat vindt u het mooiste aan uzelf?

‘Mijn goedheid.’

Hoe denkt u dat andere mensen u zien?

‘Goed.’

Volgens mij zien mensen mij als chaotisch... Ik wil veel, doe veel en ik ben altijd met veel dingen

tegelijk bezig, ook tijdens dit interview. Maar het zijn wel mooie dingen...’

Heeft u wel eens een beslissing gemaakt waarvan u later spijt kreeg?

‘Vast wel; ik ben immers ook een mens. In het verleden baalde ik verschrikkelijk als ik zo zat te treuzelen dat ‘het moment’ voorbij was gegaan om nog dat ene nuttige te doen. Balen dat de tijd niet meer terug te halen was. Nu ben ik niet zo streng meer voor mezelf. Jeleeft maar een keer. Waarom zou ik me zo blindstaren op dingen die “nuttig” zijn, terwijl ik gelukkiger word van dingen die wat meer waarde hebben...’

Wat zou u doen als u nog maar twee uur te leven had?

‘Sprinkhanen eten?! Of misschien eerder een goede grap uithalen waar nog lang over wordt gesproken! Natuurlijk zonder anderen te benadelen, zeker wanneer ze de grap ervan inzien. Heb je de film “Intouchables” gezien?’

Laten we ervan uitgaan dat u nog meer dan twee uur te leven heeft. Wat wilt u dan nog doen in uw leven?

‘Sprinkhanen eten in Afrika; bouwen, in Afrika misschien wel; trouwen; weer in een band spelen of zingen en nog meer projecten.’

“Ik schijn dingen te beloven die ik me niet meer kan herinneren.”

Hoe lang bent u al leraar?

'Acht jaar geloof ik.'

Waarom bent u leraar geworden?

'Ik had altijd gedacht dat ik het leuk zou vinden, maar was nooit in de gelegenheid geweest "om het te proberen". Toen was er voor mij als architect niet genoeg werk meer om rond te komen, en mocht ik het serieus proberen, bij een 3-havo klas in Rotterdam. Heel leuk! Vervolgens ben ik langzaam aan meer les gaan geven.'

Kunt u het Cygnus omschrijven in vijf woorden?

'Ambitieus, positief, lief, sfeervol, OK!'

Wij hoorden dat u veel te maken heeft met het Schip: Wat is/was uw rol?

'Ik noem het "voorzitter van de bouwcommissie". Een commissie, opgericht om een link te hebben tussen het personeel en de bouw, zodat bij de beslissingen die onder andere door de rector genomen moeten worden, een afvaardiging van het personeel betrokken is. Dit zorgt ervoor dat het gebouw ook echt ván de bewoners wordt, in plaats van alleen maar vóór de bewoners.'

Bovendien zijn er honderden dingen waarop je moet letten om bouwfouten te voorkomen. Dit is volgens mij zeer goed gelukt. Hier mag ik Edu van Rijn wel en compliment voor geven! Waar ik ook afgelopen jaren veel tijd in heb zitten, samen met José Caballero, is de inrichting van de bétalokalen op derde etage en het bedenken hoe we het dak kunnen benutten voor biologie en natuurkunde. De gymsectie heb ik onder andere geholpen bij de inrichting van de dojo en de fitness. Kleinere leuke projecten zijn onder andere het mozaïekbeeld van de modulor van le Corbusier, wat ik samen met Nicole Vendel en Edu van Rijn heb bedacht. Kortom, teveel om op te noemen!'

Hoe vindt u ons nieuwe gebouw geworden?

'Het is echt gigantisch lastig om in zo'n monument, wat groot lijkt een moderne, wat zeg ik, hypermoderne school te huizen. Ik ben blij dat de architect (zowel de originele als de huidige) aandacht heeft gehad voor de coherente en smaakvolle uitstraling van het gebouw. Al die machinaties nodig voor een goed klimaat, en de (brand)veiligheid; al die ambities op gebied van ICT, bétavoorzieningen, gymnastiek, esthetiek,

theater; en niet in de laatste plaats: de planning, maken me bijna emotioneel... Toch is het gelukt! Compliment aan alle betrokkenen!!'

Wat vindt u de voor en nadelen van het Schip?

'Nadelen: toch een tikkeltje klein, in vergelijking tot wat je zou wensen in een nieuw gebouw, je komt er wel achter waarom ik het zeg. Ook is het minder knus dan bijvoorbeeld de Hof. Bij zware

stormen kan er toch wat water door het beton heen sijpelen. Voordelen: akoestiek in de lokalen is veel beter dan in de oude gebouwen, toch weer een gaaf monument om in les te geven. Leidingen in het zicht (bravo techniek!). Een schoolgebouw met

“Ik denk dat de kleintjes zich minder klein gaan gedragen.”

topvoorzieningen!’

Denkt u dat er veel gaat veranderen als we in het Schip zitten?

‘Veel weet ik niet, maar ik denk dat de kleintjes zich minder klein zullen gaan gedragen, met zoveel grote kinderen om zich heen. Voor de docenten is het superfijn dat je niet in verschillende gebouwen hoeft te zitten: minder ergernissen, betere sfeer, meer tijd voor leuke dingen en gedachten.’

Hoe ziet u het Cygnus in 2020?

‘Volwassen, officieel, kleurrijk, een olympiade school, blijvend gezellig!’

Ava Hoogenboom en Lissane Meijer

Horoscoop

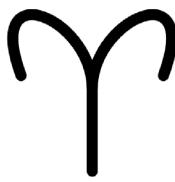
Na al die jaren zitten we eindelijk in het Schip, wie had dat kunnen voorspellen? Ik niet in ieder geval, want ik ben slechts een puber met slaapgebrek en de daarbij horende hallucinaties. Het nieuwe gebouw is voor ons allemaal, voor zowel de leerlingen als de docenten, uiteraard ook een nieuw begin. De grote vraag is of dit begin voor iedereen even soepel zal verlopen. Daarom heb ik speciaal voor alle wereldburgers en wetenschappers diep in mijn citroenvormige lamp gekeken, zodat jullie je alvast mentaal kunnen voorbereiden op jullie lot.

Vissen

Vissen zijn warme, gevoelige mensen en zijn graag omgeven door dierbaren. Daarom zijn zij ook erg gesteld op onze oude gebouwen, omdat ze daar als sardientjes op elkaar

worden gepropt. De verhuizing naar het Schip is voor de Vis dus een ramp, want hij zal telkens zijn handen vol hebben aan het zoeken van zijn vrienden. Extra verdiepingen, tientallen lokalen... ze kunnen overal zijn. Uiteindelijk zal de Vis tijdens zijn wanhopige zoektocht verdwalen en inzien dat het allemaal geen zin meer heeft. Hij kruipet in een hoekje, begint te huilen, vervolgens ook te kwijlen en sterft tenslotte aan uitdroging. Nee grapje, ik ga ervan uit dat je gewoon een mobiel hebt dus dan zal je je vrienden echt wel terug vinden. Maar even serieus, drink genoeg water want we hebben echt geen zin om te zoeken waar die stank vandaan komt.

Ram

Je gaat kreunend en steunend op je stoel zitten en gooit je boeken op tafel. Rammen zijn totaal geen ochtendmensen, maar daarmee houdt de roostermaker geen rekening.

Hij doet er zelfs nog een schepje bovenop door je minst favoriete vak in te plannen als eerste lesuur van de dag. Terwijl je een beetje krabbelt in je agenda, tikt de tijd door. De docent is nog steeds niet aanwezig, en de gedachte dat je had kunnen uitslapen doet je bloed koken. Net als de rest van je klas zijn spullen wilt pakken, loopt de

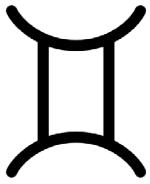
docent het lokaal binnen. Door de klas klinkt een protesterend geluid en iedereen gaat weer zitten. Nu pas heb je kans om te zien wie er voor de klas staat: niet de docent, maar een superzwoele stagiar(e) van begin twintig. Je hormonen slaan spontaan op hol, waardoor je per ongeluk een atlas door het lokaal slingert. "Wie deed dat?" vraagt de stagiar(e). Je pokerface is perfect, maar je wordt helaas verraden door de nerd van de klas. "Nou, dan mag jij voortaan altijd voorin zitten zodat ik je in de gaten kan houden." Hij/zij knipoogt. Misschien is dit vak zo saai nog niet...

Stier

Stieren zijn graag afhankelijk van anderen. Je vindt het daarom ook erg fijn dat je moeder er elke dag voor zorgt dat je de lekkerste broodjes mee naar school krijgt. Op een dag sta je er echter helemaal alleen voor. Je moeder is namelijk helemaal brak na het etentje met je vader/stiefvader/haar internetdate/ eventueel een andere vrouw, en kan daarom niet jouw lunch klaarmaken. Je bent echter al iets te laat voor school, dus besluit je maar haar portemonnee te stelen. In de pauze huppel je vrolijk naar de kantine, maar wat een lange rij! Na een kwartier ben je eindelijk aan de beurt en je werpt een blik op de menukaart en schrikt. Er is namelijk een enorm aanbod en je hebt geen idee wat je moet kopen. Stieren zijn naast afhankelijk ook snel gestresst, en dat bewijst zich als de mensen achter je boos worden omdat het te lang duurt. Door de druk die op je staat krijg je een zenuwinzinking en breekt je je wenkbrauw. Dat krijg je ervan als je steelt van je moeder.

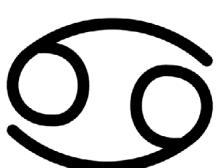
Tweelingen

Een Tweeling zou geen Tweeling zijn als deze geen zielsverwant zou hebben. Ik kan je anders verklappen dat je deze persoon snel zult ontmoeten... Tweelingen

zullen de komende tijd een enorme hoeveelheid kapstones krijgen als gevolg van de meteoorinslag. Je gedrag zal hierdoor erg afwijken, denk aan het organiseren van Cygnusshirtverbrandingen omdat je katoen te gewoontjes vindt. Van gewoon wil je namelijk niets weten. Je eerste dag in het Schip is daarom ook meteen de slechtste dag van je leven zodra je erachter komt dat ook jij GEWOON de trap moet nemen als je ergens moet zijn. Dit pik je niet, maar dan ontdek je een lift. Dolle pret. Je drukt op het knopje, maar dan stopt de lift bij de verkeerde verdieping. De deuren van de lift gaan open en een lekker snoepje stapt naar binnen. Je voelt gelijk vlinders in je buik. Maar oepsfloeps wat een pech: de lift blijft steken. Het lekkere snoepje blijkt claustrofobisch te zijn en springt in je armen. Jullie kijken elkaar in de ogen, en dan valt het licht ook uit. Vul met je eigen normen en waarden maar in wat er dan gaat gebeuren...

Kreeft

Bij een eetwedstrijd zou je zelfs winnen van een blauwe vinvvis, je kan namelijk bakken eten wegwerken zonder aan te komen. Dat is voor jou een voordeel, want nablijven is ook iets waarin jij kampioen bent. In het Schip is namelijk een luchtschacht aanwezig, en jij past daar met je slanke lichaam net in. De eerstvolgende strafmiddag zal jij dus stiekem wegsluipen en je ergens in het grote metalen doolhof verstoppen. Na een half uur op Chatroulette te hebben gezeten wil je eigenlijk wel weer weg, maar tot je grote schrik zie je dat een flamingo je spoor van frikandelbroodjes heeft opgegeten! Voordat je je kan afvragen wat dat beest daar doet, valt de flamingo je aan en zet zijn snavel in je neus. Dat doet pijn ja, en je begint als een vis te spartelen. Tot je grote schrik hoor je het geluid van losschietende schroeven,

en voor je het weet lig je -nog steeds spartelend- op de vloer van de lerarenkamer. De aanwezige docenten waren toevallig bezig met het filmen van een Harlem Shake, en waren daarom erg blij met jouw spontane binnenkomst. Het filmpje zal viral worden, maar helaas voor jou moet je wel twintig keer nablijven...

Leeuw

Leeuwen staan er in het dierenrijk om bekend machtig en sterk te zijn. Mensen met het sterrenbeeld Leeuw zijn echter het tegenovergestelde hiervan. Ik overdrijf niet als ik zeg dat je een mietje bent met de spiermassa van een geplet kuikentje. Je wordt altijd onder de voet gelopen door anderen en je kan nog maar net je boekeltas tillen zonder te huilen. De wereld is echter wreed, en als dit zo langer doorgaat zou je alvast een testament moeten laten schrijven. Gelukkig heb je een trouwe groep vrienden die je allemaal willen helpen, en ze nemen je mee naar een geheime locatie. Eenmaal aangekomen wordt je blinddoek afgedaan: je bent in de dojo van onze school. Een klein Japans mannetje komt naar je toegelopen en buigt. Vervolgens laat hij je wat basis verdedigingstechnieken zien, en je voert ze stuk voor stuk perfect uit. De man gooit het niveau steeds een stukje omhoog, en je zit helemaal in je element. "Ik ben een draak!" Roep je vol passie en vreugd. Je rent de dojo uit en je treft de persoon aan die je liefje heeft afgepakt. Je deelt rake klappen uit, maar zodra deze persoon zich omdraait laat je al je plas lopen. Blijkbaar heeft meneer van Rijn dezelfde garderobe als je aartsvijand...

Maagd

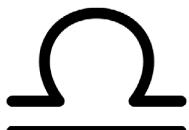

Je moet het niet zien als vreemdgaan, maar als een noodgedwongen beslissing. Je bent al je gehele schooltijd een trouwe klant van de Vomar, maar nu het Cygnus is verhuisd is de dichtsbijzijnde weg naar een te hoog cholesterol de Albert Heijn. Met een klein beetje schuldgevoel -Maagden houden van gewoontes-

loop je in de grote pauze naar de Appie. Je bent echter niet de enige wereldburger/wetenschapper die naar binnen wilt. Daarom heeft Albert Heijn besloten een enorme bewaker voor de deur te zetten zodat niemand naar binnen kan. Je maag knort als een gek, want je bent je lunch vergeten mee te nemen. Het knorren wordt steeds harder, en dan landt er opeens een gespierde man in een geel pak voor je neus. Het is Vomarman! Hij is waarschijnlijk gekomen omdat hij jouw maag hoorde knorren. "Ik hoorde dat jullie honger hebben en dat deze knar jullie niet binnen wilt laten. Wees niet bang, ik ben jullie eeuwig trouw!" Vomarman zet zijn speciale bril op, en vervolgens heeft iedereen zijn handenvol met zijn favoriete Vomar-snacks. Je geeft Vomarman een stevige knuffel en voor je het weet is hij verdwenen...

Weegschaal

Soms weten Weegschalen even niet meer wie ze zijn en waarom ze bepaalde keuzes maken. Ze zijn wereldkampioen piekeren en hebben om de zoveel

tijd behoefte aan bevestiging. Weegschalen worden regelmatig gek van alle gedachten die door hun hoofd spoken. De komende tijd zal de Weegschaal nog meer last hebben van stress, want er zal een kleine explosie plaatsvinden op

de grootste ster van het Sterrenbeeld Eenhoorn. Je zit vol opgekropte emoties, maar school gaat helaas gewoon door. Bij een les Nederlands wordt het je allemaal even te veel, en je besluit naar het toilet te gaan om even te ontspannen. Eenmaal op het toilet doe je een schokkende ontdekking: naast je zit een enorm raam en je hebt daardoor uitzicht op de Wibautstraat. Beetje apart, maar je bent ook niet anders gewend van deze school. Terwijl je toekijkt hoe een klein kind bijna wordt platgereden, krijg je opeens een ingeving: je moet de cimbalon leren spelen. Je rent sneller en bedekter dan Archimedes naar de muziekstudio en begint met het opnemen van je eerste cd. Je hebt talent, en daarom krijg je veel complimentjes van medeleerlingen. Misschien wordt jij de tweede redding van de kerstviering?

Schorpioen

Schorpioenen zijn fan van beweging en frisse lucht, daarom zijn ze ook liefhebbers van fietsen. Ze hebben nog net niet een apart bed aangeschaft voor hun

stalen ros. Het verwarmt je hart daarom als je ziet dat de fietsenstalling op het Schip ondergronds is. Nu hoef je je nooit meer zorgen te maken over een nat zadel. Voor de zekerheid gooi je nog een fleecedeken over je fiets heen, want je wil niet dat

ze kou vat. Na het laatste lesuur blijf je nog lang praten met je vrienden, maar uiteindelijk is het toch tijd om naar huis te gaan. Je pakt nog snel al je spullen uit je kluisje en loopt daarna naar de fietsenstalling. Je pakt je fiets en wil naar buiten gaan, maar tot je grote schrik is de fietsenstalling al afgesloten. Je roept en je beukt op de deur, maar iedereen is al weg. Daarom besluit je je ouders te bellen, maar je mobiel ligt nog thuis. Helaas houdt de pech niet op, want het begint buiten keihard te regenen en al het water stroomt de fietsenstalling in. Gelukkig wordt de deur op tijd opengebroken door iemand die je altijd trouw is en je springt gelijk in zijn/haar armen. Misschien dat je toch wat vaker met het OV moet gaan...

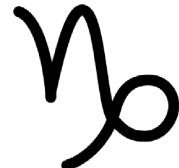
Boogschutter

Je ouders zijn zo boos vanwege je huidige cijfers, dat ze zelfs dreigen je tv en computer in beslag te nemen zodat je geen My Little Pony meer kan kijken. Als echte

Brony vind je dit natuurlijk vreselijk, daarom besluit je dezelfde nacht nog in te breken bij school. Je bent gekleed in een ANBW-jasje, want zwart is te verdacht. Je gooit een steen door het raam en klimt naar binnen. Het gebouw ziet er 's nachts heel eng uit, maar jij bent niet bang. Je grijpt je kans en je opent de deur van het kamertje van meneer Monas en start de computer op. Dan hoor je voetstappen op de gang en je verstijft. Oh nee, een echte inbreker! "Het Schip zal branden." mompelt hij terwijl hij benzine over de vloer gooit. Je vist snel een Nokia 3310 uit de bureaula en gooit die met een mooie boog in het gezicht van de enge man. Het Schip is gered! De schoolleiding is je erg dankbaar voor het redden van het gebouw waar we zo lang op moesten wachten, daarom worden al je onvoldoendes omgezet in zesjes en mag je voor 20 euro iets uitzoeken in de Wibra.

Steenbok

Je houdt van de roostermaker, want hij heeft je favoriete vak ingepland in het eerste uur. Een mooi begin van de dag, nietwaar? Je zit er fris en

fruitig bij en je kan niet wachten tot de docent arriveert. Na tien minuten is hij/zij er echter nog steeds niet, en de rest van de klas staat al op om weg te gaan. De brutaliteit! Maar dan komt er alsnog iemand het lokaal binnengelopen. Voor je neus staat een nieuwe, superknappe stagiar en je voelt dat je hart een sprongetje maakt. Je begint te dagdromen over jullie huwelijk, maar je wordt wakker geschudt door een rondvliegende atlas. Oh nee, niet weer dat ongemotiveerde rotkind... De stagiar vraagt wie de schuldige is, en jij wijst onmiddellijk naar de persoon achterin de klas. Deze moet voorin komen zitten, en je geniet van het feit dat de dader is gepakt. Maar juig niet te vroeg, want de stagiar houdt niet van klikken en daarom krijg je vijfduizend strafregels. Veel plezier ermee, klikspaan!

Waterman

Als jij ooit op tijd komt is het zo bijzonder dat ze er een dokter bij halen. Helaas voor jou zal het nog moeilijker worden om voor de bel keurig bij je les aanwezig te zijn, want het gebouw is veel groter.

Het is daarom handig om een plattegrond uit te printen, zodat je verzameling te laat-briefjes niet groter zal worden. Je bent helaas zo stom om ook op de plattegrond te kijken terwijl je de trappen oploopt. Je zal struikelen over een oogpotlood en jezelf lelijk verwonden. Eenmaal in het ziekenhuis aangekomen herken je de gezichten van je vrienden en voel je je al wat meer op je gemak. vervolgens komen er een dokter en een aantal verpleegsters aangelopen die je op een ander bed tillen. vervolgens wordt je meegenomen naar de operatiekamer en onder narcose gebracht. Tot je grote schrik wordt je een paar uur later wakker zonder benen. Oepsie, je gegevens waren omgeruild... Wees gewaarschuwd: niet lezen op de trap!

Romy Steba

Quotes

Meneer Caballero (NA/SK)

"We zijn allemaal lopende zakken scheikunde."
"Als het werkt, dan werkt het fantastisch. Als het niet werkt, dan werkt het niet."

“Beter niets dan helemaal niets.”

"Bij redoxreacties moet je altijd aan je fiets denken."

Mevrouw De Bres (NE)

"Fuckt, zonder condoom."
"Waauuuuw, ik dacht respeeect weetjewel..."
"Moet ik geestelijke bijstand verlenen heren, eeuuh dames."
"Heb jij soms behoefte je spierballen te laten zien?"

Meneer Janssen (AK)

"Dat zijn de goodguys en de badguys."
"Sorry dat ik zo uit de kast kom."
"Je hoeft geen briefje te halen als straf, maar om te registreren dat je te laat bent."
"De gewone Israeliër: Jan met het keppeltje."
"Ik voorspel dat de grondprijs om dit gebouw omhoog gaat, want werkelijk iedereen wil dichtbij het Cygnus Gymnasium wonen."

Meneer Bootsman (TN/NASK)

"Jongens, zijn jullie verliefd op elkaar ofzo?"
leerling vraagt of de toets op 30 februari mag
Bootsman: "Ik ga even kijken."
"Een fabriek vol met kabouterdjes."

Mevrouw Wiegman (BI)

"Ik heb helemaal geen diploma, ik doe LOI cursussen."
"Op de HAVO kan je lekker niks doen."

Mevrouw Tissen (DU)

"Ik ben niet geïnteresseerd in goede antwoorden."

Mevrouw Vis (FA)

"Het is eigenlijk gewoon harde porno, die 17e eeuw."

Meneer Bos (AK)

“Leerlingen mogen niet in de lokalen.”

Meneer Verheijen (GS/LV)

"Dat deed ik vroeger altijd met paashazen."
"Ik geloof dat er homosexuele kabouterdjes rondlopen."

Meneer Klein Kranenburg (GR/LA)

"Ik vind het altijd zo leuk om Anne-Maria Koekoek te spelen tijdens een toets."

Leerling: Je kunt met je vinger naar beneden scrollen.

KK: "Ja, je kunt van alles met je vinger doen."

Mevrouw Van der Wiel (WI)

"Als de bouwvakkers weg zijn, mag je alsnog niet op de wenteltrappen, want dan stort het Schip in elkaar ofzoets."

"Als je niet wil luisteren, mag je weg!" *Leerling:* "Echt?" *Van der Wiel:* "Nee."

Meneer Bos (GR/LA)

"Paris, zo'n onbelangrijk herdertje die nog nooit een vrouw heeft gezien. Maar wel een geitje!"

Leerling: "Vindt u het echt zo leuk om iemand een onvoldoende te geven?" *Meneer Bos met brede grijns:* "Ja! Ik vind dat wel lachen ja."

"Louis van Gaal is mijn grote voorbeeld, hij was gymleraar en ik wil bondscoach worden."

"Hahaha, deze moet in de schoolkrant!"

"Elke keer dat Heereveen wint mogen jullie eerder weg."

"Ik gooi je laptop zo uit het raam, ook al weet ik niet wat er dan gebeurt" *Leerling:* "Nou, hij gaat kapot."

"Dus.. Jij twijfelt aan de intelligentie van mijn vragen?"

"Alles is de schuld van de vrouwen, daar moet je professioneel mee leren omgaan."

Meneer Brandsma (WI)

"Ik ben geen jonge god meer."

Leerling: "Maar ik deed niks." *Brandsma:* "Dat is nou precies het probleem."

*“Ik geloof in deze klas,
want jullie zijn in
staat om telepatish te
teleporteren.”*

"Dat was mijn masterplan."

"Ik praat niet zo graag over dom, ik praat over het hebben van andere talenten."

Meneer De Nijs (NS)

"Eigenlijk wil ik je niet wegsturen maar als je eenmaal weg bent denk ik van: 'Oh, wat fijn.'"

"Hoe heet die magische jongen ook al weer? Eh...

Justin Bieber ?! Nee... Oja, Harry Potter!"

"Verlos me van jullie aanwezigheid."

Mevrouw Clarkson (FA)

"Een snufje toekomst."

"Het is inderdaad moeilijk ja, want het is Frans."

"Badass he?"

Mevrouw Egmond (NE)

"Het loopt helemaal de pan uit!"

"Ik ga ze even proberen op te snorren."

tegen een vervelende leerling "Ik verzoek je om nu het pand te verlaten."

Meneer Schneiders (GR/LA)

zet het bord aan "Hé, het werkt, er gebeurt wat. Dat had ik niet verwacht."

Mevrouw Van Mil (NE)

Leerling: "Mevrouw, ik moet naar de ortho." *Van Mil:* "Ja en dan?"

Anonieme leerlingen

"Deze regenworm hier is ook al een dagje ouder!"

"Zitten klimaten in de lengte of in de breedte?
Want tijd zit in de breedte toch?"

Schipquotes

De leraren over het Schip

Iedereen heeft natuurlijk een uitgesproken mening over het Schip en de verhuizing. Vreemd genoeg durfde de meeste leraren die pas te vertellen nadat ik had vermeld dat het voor één keer anoniem was.

“Dat is het idee van het Cygnus toch? Een leuke sfeer. Die is nu een beetje weg.”

“Authentiek... Dat is het enige woord wat ik heb om het te beschrijven. En fascinerend. Maar die doen het ook wel.”

“Waanzinnig mooi. Ik hoop wel dat de sfeer er weer in komt.”

“Van binnen heeft het een supergoed klimaat, qua lucht. Hoe langer ik er ben, hoe meer plezier ik er in heb. Wel vooral in de aula: meer sfeer - maak een scheepswrak ofzo.”

“De congierge ruimte vind ik wat sober.”

“Het krioelt hier van de kleine kinderen.”

“Nieuw. Ik ben blij dat het één gebouw is. Ik hang mijn jas op ‘s ochtends - en ik blijf hier! Ik heb het gevoel dat we thuis zijn gekomen.”

“Geweldig! Eindelijk zitten we met z’n allen bij elkaar. De Oost-Europa look is weg. Maar hoe krijgen we de intieme sfeer weer terug?”

“Ik mis een ploeg die de ICT installatie uitrolt...”

“Ik moest zelf mijn kamer inrichten. Voelde me echt welkom.”

“Een gezellige bouwval.”

“Ik mis het wel dat je iedereen kan vinden... het is te groot!”

“Mooi. Het is onaf, maar het komt wel af. Het past wel bij ons. Kleurrijk. Chaotisch. Maar wel gezellig.”

“Er is eindelijk goede koffie in de docentenkamer.”

“Ik verwachtte dat het beter zou zijn dan de bouwval van de Simon Steven - en dat is gelukt.”

“Het is een beetje stoer, niet zo netjes.”

“Ik dacht wel, dan slippen we allemaal dicht met z’n allen, maar die trappen...”

“Ik zie veel potentie, maar ook dat het niet af is.”

“Mooier dan ik had verwacht. Heel... luxe.”

“Het gaat fantastisch worden, maar het is het nog niet.”

“We zijn een ruime, lichte school, ik meer contact met de leerlingen achterin - en met de leraren.”

“Er is eindelijk goede koffie in de docentenkamer.”

Martijn Arts

Het weer

Het is maar goed dat onze school in een schip zit: de komende veertig dagen houdt het niet op met regenen. Men zegt dat het water niveau binnen nu en zeven weken meer zal stijgen dan het de afgelopen tien jaar heeft gedaan.

De oorzaak schijnt te zijn dat er grote teleurstelling en ongeloof binnen de school is ontstaan over het nieuwe gebouw. Om de school te redden heeft meneer Van Rijn het plan opgesteld om één paar leerlingen van elk leerjaar aan boord te nemen: een jongen en een meisje. Op die manier zal ook na de watersnood het Cygnus nog blijven bestaan. Wanneer de regen is opgehouden, duurt het nog een hele tijd voor Amsterdam weer bewoonbaar wordt. Door een zwaan los te laten, zal er geprobeerd worden om vast te stellen wanneer het land weer droog is. Stelletjes kunnen zich in Cygnus Centraal opgeven om aan boord te worden genomen.

*Dit weerbericht is mogelijk gemaakt door
Peter Positiief en Karel Koukleum*

Gezocht: designfanaat

Aan alles komt een eind en zo ook aan de loopbaan bij de schoolkrant van de leerlingen die hun examenjaar in gaan. Vandaar dat wij op zoek zijn naar iemand die Floris, één van de twee opmaakredacteuren, wil vervangen. De opvolger (m/v) moet een oog voor detail hebben en goed met computerprogramma's om kunnen gaan. Lijkt je dit wat? Stuur een mailtje naar schoolkrant@cygnusgymnasium.eu, bij voorkeur met eerder werk.

Colofon

Hoofdredactrice

Saskia Belt - 5A

Assistent-hoofdredacteur

Martijn Arts - 5B

Design

Floris Jansen - 5B

Samuel Cohn - 2E

Spellingscontrole

Anna Kostiouk - 5C

Oumaima Mkabri - 4B

Phaedra Haringsma

Redactie

Melle Stol - 1B

Anouk Gielen - 2A

Nienke Vos - 2A

Fenna van den Bogaard - 2B

Anna van Harmelen - 2B

Max Suurmeijer - 2E

Noah Hilhorst - 2E

Sam Keizer - 2E

Samuel Cohn - 2E

Ava Hoogenboom - 4A

Lisanne Meijer - 4A

Oumaima Mkabri - 4B

Romy Steba - 4A

Didier Merk - 4A

Britt Pellegrom - 5C

Martin van Harmelen - 5C

Nicole Kaandorp - 5B

Martijn Arts - 5B

Floris Jansen - 5B

Thirza Tiel - 5C

Saskia Belt - 5A

Peter Positief en Karel Koukleum

Met dank aan

Meneer Bootsman - docent

Geïnterviewde leraren voor hun oprechte mening

Pim ten Thije - 5A

Doortje Visser - 5B

Gunnar Lapoutre - 6A

